

Արքայի որ գործէ զձորն Ոստանայ, ունեւոյ՛ն ի ստորոտն զԶաւար Ապրաքա՛ծին վանս, ուր փոխադրեալ հանգուցեալ կան նշխարք սքանչելոյն և գեղեցկաբան սուրբ վարդապետին Եղիշեայ Թարգմանչի: Ի մօից նորա ի հարաւագոյն ծայր արևելից ծովուն կայ ՈՍՏԱՆ աւան, մայրաքաղաք Ռշտունեաց, յորում Գաղիկ արքայ շինեաց արքունիս և տաճարս ամալանոցս սքանչելիս, որք առհասարակ քակեալք և աւերեալք են, բերդն միայն կանգուն կայ նորոգեալ ի յեանոց, և տունք սակաւք ի ստորն: — Զարև մօից Ոստանայ կայ Քարաշապատ կամ Մանալէրք առ ծովեղբրն ի սարաւանդի կարկառելոյ ի ծով, յոր գահալիժեաց Մանաճիճն Ռշտունի ի բարձանց զսարկաւագունս Ս. Զակովբայ: — Ի սորա արևմտից նշանաւոր տեղիք զծովեղբրն են Իւս գետը, յորում աւերակ քառասուն խորանս մենաստանի մեծի շինելոյ ի Գաղկայ. որ և ի թիկանց նորին շինեաց այլ մենաստան Ս. Սիւն անուն, յամարանոց բաղմաժողով միաբանիցն: — Փշաւան, Տաւ և Կաբէլ, կիսաժամաւ հեռի է ի սմանէ առ ծովեղբրն ճգնարան Գրիգորի Նարեկացւոյ երկնակրօն սրբոյ, քարայրք երկու և մատուռն մի. իսկ ի գեղջն կայ անուանի մենաստանն ուր կրօնաւորեցան և գրեաց զՏրաշաճիւս մատեան Արթիւրի. անդ Թաղեալ են արեւնակիցք սրբայն, և նշխարք սրբոյ օրհորդին Սանդիստոյ: — Մալաթիէ գիւղ, այսպէս կոչեցեալ վասն աստի հոսելոյ ի ծով Ս. Սահակայ Ռշտունեաց եպիսկոպոսի զհուր և զմոխիր ատուրշանին Պարսից: — Կարմալ Ապրաքա՛ծին, փառահեղ եկեղեցեալ, ի Գաղկայ շինեալ, որոյ և աղօթատեղի վանդակապատ կայ ի վերոյ դրանն, և կոչն այսպէս վասն Կարմիր ականն եղելոյ ի վերայ նշանագործ խաչափայտին՝ որ աստ պահի: Մերձ է նմին Լուսապատու Ս. Սահակ վանք, և յերկ նորա Ս. Թովմա առաքեալ, որոյ և մասն նշխարաց ծածկի յուխտիս: — Առ սոքոք ի միջավայր հարաւային կողման ծովուն ամբարձեալ և ընդկողեալ է ի նոյն Ընթախտի կամ Կապափող լեռուն բարձր, յորոյ գագաթմանէ գիտելով Ս. Զակովբայ անէծեղբրն Ռշտունեաց. և ի կողմ լեբրին կայ վանք խրթնի յեր անուն Ս. Զակի: — Բելա գետը ի հարաւոյ սորա, զոր ասեն կոչեալ վասն Թաղմանն ի սմա Բելայ նետահարելոյ ի Հայկայ: — Զարևմտաւ կողմանս հարաւոյ ծովուն՝ Սահակ գիւղ և Ս. Կարաղեք վանք ի լեբին. խաբլի, ուր պատուի վե՛մ մի վասն սքանչելեաց ինչ Ս. Նարեկացւոյն: — Թալի ի ծայր արևմտից հարաւոյ ծովուն՝ առ համանուն գետով որ Կիւնեպէ՛նէ Իւլի այժմ, ունի կամուրջ քարաշէն. և ի մերձակայ լեբրին զվանս Ս. Զեփաթիւս վայելուչ եկեղեցեալ և գեղահայեաց: Այս Թովմա կամ Թալի որ և հող կամ խող կոչն՝ Ալքնեաց նահանգին էր վիճակ ի հնուն, ուրանօր դադարեցին առ վայր մի ճեփախմանք. և աստ առ ջրովն Սմբատ արքայ Ա. հարաւ ընդ զօրս Աճմատայ բռնաւորի յամին 896:

96. Ի հարաւոյ Գաւաշայ և Ոստանայ կայ հին աշխարհն Մոկաց, որ սակաւածանօթ է, սակաւ անվարուն լեռանցն ափափայլից և Բրդաց բռնակալու.

Թեան. ի բաղում վիճակս արոհեալ է, որոց գլխաւոր և առաջին և վանայ կուսակալութեանն գրաւեալ ՄՈԿՍ զոր Մէլի կամ Մալա կոչեն այժմ, ի հարաւոյ Քարադաշտի և ի մօից Առնոս լեբին, իբր 60 գիւղորայիւք, յորոց շատք հայաբնակք են, և գլխաւոր է քաղաքաւանն ՄՈԿՍ ի գիւղաբնակոյն քարալեբին իբր 2000 բնակչոք, տունք ցրուեալ են ի կոհակ քարալեբինն, և առ գետովն՝ որ անկանի ի Պոհաւն իջեալ ի լեբանց ի հիւսիսոյ արևելից բնակիչք Մոկայոս ոստայանիք են և ներկարաք, և այն են արգասիք ճարտարութեան նոցա և վաճառք, ընդ որս և մեղր և մօմ: — Մերձ ի Մոկս յարևելից կուսէ կայ Ապրաքա՛ծ գիւղ և վանք հռչակեալ յանուն Ս. Խալի, զոր ի ժ. դարու շինեաց Ստեփանոս եպիսկոպոս Մոկաց, հանգուցեալ ի նմին մասն ի կենարար փայտէն զոր էբեր ի Կոստանդնուպոլսոյ, հանգերձ բաղում նշխարք սրբոյ, և Գրիգոր Նարեկացի գրեաց գովապանձ վկայասնութեամբ զգլխաւորութիւն շինութեան տեղոյն և ներքոյ ի նոյն և ի խաչն սուրբ: ԶԱպարանից էր և Սիմէոն վարդապետ բանաստեղծ ի ժ. դարու, որ տաղաչափեաց զվկայասնութիւն Պահլաւունեաց և Մամիկոնեանց:

Յերից Մոկաց կայ ՇՅՏԱՆ վիճակ համանուն քաղաքաւանաւ բնակեալ ի ճարտարաց Հայոց ոստայանակաց, և ի Բրդաց սակաւուց որք Շալի կամ Տալ կոչեն զտեղին, նշանակ ՋԵՐՄԱՅՈՐ գաւառի Մոկաց, ուր և Լեւոն (Կլեւոն) ասէ լինել Թովմաս Արծրունի, այսինքն է Կապան կամ անձուկ անցք լեբանց կայ առ գետակի օժանդակի Տիգրիսի, յորոյ աջմէ բերդն է ապաստանարան բռնաւորացն Պետերխանայ և Կուրուլաշայ: Ի լեբանց Շատախայ բլրեն արևելեան ակունք մեծի գետոյն Տիգրիսի: Յերկրէ աստի ընծայեցան կաթողիկոսք ոմանք Աղթամարայ, որպէս և Յովհաննէս Նախորդ տեառն խաչատրոյ վախճանելոյ ի 1851, էր ի գեղջէ Ծալ: — Զարևելից հարաւոյ Շատախայ կայ ՆՈՏԸԶ կամ ՆՈՏԸԶ վիճակ բնակեալ ի Հայոց և ի Բրդաց: — Իսկ յարևմտից հարաւոյ Մոկաց ցահմանս Բաղիշու և Բրդաստանի վիճակք են ԿԵՐԿԵՆ, ՊՈԶԳԵՆ, ԿԵՏԵՆ, ԻՍԳԵՐԻ կամ ՍՊԵՐԿԵՐՏ, յորոյ Լեւոն գեղջէ էր ներկողայոս կաթողիկոս Աղթամարայ, ուսումնասէր այր, ի կէս ժ. դարու:

Ը. ՔԻՒՐՏԻՍՏԱՆ ԵՒ ՀԷՔԵԱՐԻ

97. Բնիկն Քիւրտիստան կայ ի հարաւոյ Մոկաց և դաւառին վանայ, յարևելից ունի զՊարսից սահմանն, յարևմտից զԱլքնիս և զՏիգրիս ցիւղմանս Մոսլայ, ի հարաւոյ զՓոքր Զապ գետ. հիւսիսակողմն և արևմտակողմն երկրին ի բուն ի Մեծ Հայս է, աշխարհն ԿՈՐԴՈՒՅՑ, յորմէ և ՔԻՒՐՏԻՍՏԱՆ կոչեցաւ. և է ըստ անուանն կորդ երկիր բարձր բարձր և աղեալ լեբանց կոհակօք, զորս ազատաբարոյ ազգն Բրդաց ունին ի վաղ ժամանակաց, ընդ որս և Հայք բնիկք, և Քաղդէացիք բրդաբարոյք ի բարձրագոյն կողմանս երկրին բնակեն ի բաղում դարուց հետէ. որպէս և նախահարք նոցա Քաղդէացիքն առաջինք